

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2011 r. przez Hurtigruten ASA przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA**(Sprawa E-10/11)**

(2011/C 325/03)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 29 sierpnia 2011 r. przez spółkę Hurtigruten ASA, reprezentowaną przez Siri Teigum, adwokata, i Odda Stemsruda, adwokata, Advokatfirmaet Thommessen AS, Haakon VII's gate 10, 0116 Oslo, Norwegia.

Skarżący występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 205/11/COL z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie Umowy dodatkowej dotyczącej usług spółki Hurtigruten;
- 2) alternatywnie, stwierdzenie nieważności art. 2, 3 i 4 decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 205/11/COL z dnia 29 czerwca 2011 r. w zakresie, w jakim artykuły te nakazują odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 1 tej decyzji oraz
- 3) nakazanie Urzędowi Nadzoru EFTA pokrycia swoich kosztów własnych i kosztów poniesionych przez spółkę Hurtigruten ASA.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Skarżący, spółka Hurtigruten ASA, jest spółką akcyjną prowadzącą działalność turystyczną i transportową w Norwegii i poza jej granicami.
- W dniu 28 listopada 2008 r. władze norweskie poinformowały Urząd Nadzoru EFTA o renegocjacji umowy między władzami norweskimi a Hurtigruten ASA dotyczącej nabycia usług transportowych na trasie Bergen–Kirkenes w Norwegii. W dniu 14 lipca 2010 r. Urząd Nadzoru EFTA poinformował władze norweskie, że rozpocznie formalne postępowanie wyjaśniające, określone w art. 1 ust. 2 część I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, w sprawie dodatkowych płatności na rzecz Hurtigruten w 2008 r.
- Decyzją nr 205/11/COL Urząd Nadzoru EFTA postanowił, że Umowa dodatkowa stanowi pomoc państwa niezgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG w rozumieniu art. 61 ust. 1 tego porozumienia w zakresie, w jakim stanowi formę nadmiernej rekompensaty za usługi publiczne.
- Skarżący twierdzi między innymi, że Urząd Nadzoru EFTA oparł zaskarżoną decyzję na oczywistych błędach prawnych lub w ocenie:
 - zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG dotyczącym prawa rządu Norwegii do dopilnowania, by działalność przedsiębiorstwa, któremu powierzono wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie była utrudniana, jeśli ciągłość ich świadczenia jest zagrożona, a także dotyczącym wysokości rekompensaty, jaką można przyznać w takich okolicznościach,

-
- zgodnie z art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG i ramami wynikającymi ze sprawy Altmark oraz późniejszym wykonaniem decyzji,
 - art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG i możliwości zastosowania wytycznych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji oraz
 - decyzja musi zostać unieważniona ze względu na nieprzedstawienie przez Urząd Nadzoru EFTA przyczyn wydanej przez niego decyzji wymaganych zgodnie z art. 16 porozumienia o nadzorze i Trybunale, naruszenie zasady dobrej administracji, naruszenie obowiązku dołożenia należytej staranności, brak podstawy prawnej w protokole 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale lub naruszenie zasady pewności prawa.
-